

Зимова дорога (переклад О. Грязнова)

Олександр Пушкін

Проглядає крізь хмарини
Місяць, тьмянний і блідий.
На засніжені рівнини
Ронить зрідка промінь свій.

По дорозі, ледь помітній,
Трійка весело біжить.
Під дугою дзвоник мідний
Надокучливо бряжчить.

Легко мчать мене санчата,
Лине пісня ямщика –
То весела і завзята,
То тужлива і гірка.

Ані вогника у хаті
Поблизу чи вдалині,
Тільки версти смужкуваті
Все трапляються мені.

Сумно, нудно... Завтра, Ніно,
Я до милої вернусь
І, пригрівшись край каміна,
Задивлюсь – не надивлюсь.

Мірний порух стрілок сонних
Буде вказувати час.
Та, позбувшись сторонніх,
Не розлучить північ нас.

Тоскно, Ніно: шлях мій скучний,
Задрімав і змовк ямщик.
Стих і дзвоник однозвучний,
Остаточно місяць зник.

Переклад: Грязнов Олександр Андрійович